

opusdei.org

Centre diürn per a ancians a Roma

Ajudar els altres és un compromís que obliga a passar de les paraules als fets. Els responsables del Campus Biomèdic de Roma -una obra corporativa de l'Opus Dei- i l'actor de cinema Alberto Sordi compartien el desig d'ajudar els ancians de la ciutat. Així va sorgir el CESA.

23/10/2008

Una revista a tot color, una companyia de teatre, un taller d'alta

costura; excursions culturals, passeigs per la natura, vacances d'estiu; un ambient agradable, un grup d'amics, una ocasió per treballar en equip...

Aquesta és una petita mostra de allò que ofereix el Centre Diürn per a Ancians Fràgils de Trigatoria; però, sobretot —i això és el més important—, un lloc on l'ancià és valorat i rep ajuda per continuar creixent com persona.

Ruggero, Ennio i Adriano van constituir amb alguns amics l'Associació Alberto Sordi, l'any 2002. En la seva gènesi es troba el desig d'ajudar a tantes persones grans, que ja no poden valer-se completament per si mateixes.

En moltes ocasions, pel ritme de vida accelerat que es porta a la societat occidental actual, els més grans no poden ser atesos adequadament per les famílies; i no és estrany que els

problemes econòmics, assistencials o organitzatius, que solen originar-se en aquestes situacions, portin a oblidar que l'ancià és, en primer lloc i sobretot, una persona fràgil i necessitada.

A conseqüència d'això, molta gent gran se sent sola o inútil, viu tancada en un món de preocupacions, d'inseguretat afectiva o econòmica, i mira el futur amb por o amb poca il·lusió.

L'any 2001, la Universitat Campus Biomèdic de Roma -una obra corporativa de l'Opus Dei- va engegar a Trigatoria el CESA: Centre per a la Salut de l'Ancià, dedicat a l'assistència mèdica i a la investigació de les patologies de la tercera edat.

Al costat de l'atenció mèdica sanitària en aquestes instal·lacions es desenvoluparia també una labor de caràcter social. Complint el desig de

l'actor italià que li dóna nom i que va cedir els terrenys sobre els quals s'aixeca el CESA, l'Associació Alberto Sordi va crear el Centre Diürn per a Ancians Fràgils.

Ningú posa en dubte que durant la infància, la joventut o la maduresa paga la pena invertir en formació. Al Centre Diürn es fa un pas més i també s'aposta per la formació de l'ancià, en qui romanen bastants potencialitats i que sempre pot continuar creixent com persona.

L'objectiu primari és ajudar a mantenir —i quan és possible recuperar i potenciar— les capacitats psicofísiques, perquè en la mesura de les seves possibilitats l'ancià dugui una vida activa i gratificant. En el fons es tracta d'aconseguir que les persones grans recuperin la dignitat, se sentin útils i visquin feliços.

Moltes investigacions han demostrat que la pèrdua de les facultats

mentals no es deu tant a l'elevada edat, com a la falta d'exercici, d'estímul·s intel·lectuals i de vida social. Per això, seguint una metodologia, s'organitzen activitats que ajuden a mantenir en exercici les facultats de la persona. Són activitats variades, que es desenvolupen en grup.

L'èmfasi es posa en allò que es fa, cercant que tothom sigui protagonista i no espectador. No són un fi en si mateixes, ni s'organitzen per ocupar el temps; l'objectiu és contribuir al desenvolupament de la persona en totes les dimensions: espiritual, relacional-afectiva, intel·lectual i corporal.

" Després de molt temps, la mare ha volgut tornar a la perruqueria. Fins fa un any, llegia poesies a l'avi... Ara sóc jo qui l'escolta recitar-les ". Ben sovint se senten frases com aquestes en llavis dels parents dels ancians

que acudeixen al Centre. És un fenomen que es comprova una vegada i una altra: al cap d'un temps, molts recuperen la il·lusió per viure. En principi, al Centre s'hi va tres dies a la setmana; però, si la persona gran ho desitja, pot ampliar-ho a cinc. La inscripció mai és inferior a tres mesos: un temps mínim per endinsar-se en l'ambient i treure'n profit.

Un dia qualsevol

Una jornada corrent transcorre de la següent manera. Cap a les 9.30 del matí arriba l'autobús que ha recollit els ancians a casa. La primera activitat, d'una hora de durada, és la ressenya de premsa: un moderador presenta els principals successos que apareixen en els diaris del dia i proposa un debat, animant a participar. D'aquesta manera, es combat l'automarginació a la que tendeix l'ancià.

A continuació, els qui ho desitgen realitzen un estona de gimnàstica suau, que precedeix els tallers. Hi ha possibilitat d'escollir entre: fusteria, sastreria, informàtica, decoració... En totes aquestes activitats hi ha un grup de voluntaris que col·laboren amb ells i procuren que tots s'apliquin amb èxit a la feina. Els tallers ajuden a fer que es recuperi la sensació d'utilitat i assaborir la satisfacció de la tasca ben feta. Moltes de les manufactures es venen després en una fira organitzada pel Centre, i amb els vestits confeccionats al taller de sastreria s'organitza cada any un concurs de disfresses.

L'àpat el fan tots junts, ancians i voluntaris. Es procura que hi hagi un ambient familiar, perquè els grans es trobin a gust. Després es té un estona de tertúlia, i al vespre comencen novament les activitats. En aquesta ocasió, a última hora, es dona

entrada a dos tallers estrella:
l'editorial i el teatre.

Sotto il sole di Roma és el títol de la revista que edita l'Associació i que realitzen els ancians, sota la direcció d'un expert. Es publica a tot color, amb entrevistes i articles en què es descriu la vida i les activitats del Centre. La revista contribueix a que els ancians recuperin la seva imatge en la família.

El teatre va començar amb la representació de escenes còmiques breus, per passar aviat a la preparació d'obres senceres. Aquesta activitat té efectes molt beneficiosos: fa treballar la memòria, combat la tendència a l'aïllament i obliga a presentar-se en públic. Cada obra es prepara durant sis o set mesos, i en la major part d'aquest període al teatre fa girar entorn seu la resta d'activitats: a fusteria es preparen decorats; a sastreria, vestits... La

"Companyia dels exjoves", que així s'anomena, ha organitzat ja diversos espectacles: per exemple, ha actuat per a ancians de distints centres socials.

Al llarg de l'any es realitzen moltes altres activitats. "Viu la teva ciutat" és un programa de sortides culturals per Roma i els seus entorns, visites a museus...; el viver reuneix els ancians que tenen amor per la naturalesa i les plantes; el taller de música ha enregistrat dos espectacles radiofònics, que s'han distribuït en un cd per al gran públic; en els últims dos anys, molts ancians del Centre han passat quinze dies de vacances a Chianciano, una petita població que compta amb aigües termals. També hi ha quatre festes tradicionals: a la tardor, la festa del voluntari; a l'hivern, el carnestoltes de l'ancià; el mes d'abril es dedica a les famílies; i a l'estiu, se celebra l'aniversari del Centre.

Com s'ha explicat al principi, l'activitat de l'Associació no és mèdica, però en centrar-se en la dimensió global de la persona i, donada l'estreta unitat de cos i ànima, també té repercussions positives sobre la salut. Recentment, es va presentar un metge a Trigorina. Dos dels seus pacients havien començat a freqüentar el Centre Diürn per a Ancians Fràgils i, davant la milloria que va comprovar en el seu estat anímic i de salut, va voler conèixer-lo personalment. Va quedar encantat amb tot el que va veure i, com a primera mesura, va encoratjar la seva mare perquè s'incorporés al programa d'activitats. També, va traslladar l'esquema del Centre a la seva parròquia, on un grup de voluntaris han començat a organitzar activitats per a ancians tres matins a la setmana.

Un sacerdot del Campus celebra la Santa Missa a la capella del Centre

dos dies a la setmana i atén espiritualment les persones que ho desitgen. Molts ancians han tornat a la pràctica de la fe després d'inscriure's a Trigatoria. També per als voluntaris de l'Associació aquesta activitat suposa un impuls fort per a la seva vida cristiana, i ja hi ha diversos que assisteixen a una xerrada de formació.

Les persones que treballen en l'Associació són conscients que, davant l'augment de l'esperança mitja de vida i el progressiu envelliment de la societat, estan obrint camí en un camp de vital importància i en el que encara queda molt per fer. Els governs regionals i locals estan engegant centres d'aquest tipus i és un moment molt bo per transmetre experiències.

Seguint les orientacions que Joan Pau II va adreçar als ancians en la carta de l'octubre de 1999, des de

l'Associació s'està tractant de crear un corpus doctrinal que ajudi a comprendre l'ancianitat com una etapa més en el creixement de la persona. Actualment està en marxa un projecte d'investigació en col·laboració amb el departament d'antropologia de la Universitat Pontifícia de la Santa Creu i el de Bioètica del Campus Biomèdic, en el que es tracten d'unir els aspectes teòrics i pràctics.

El que fins aquí s'ha narrat és només el començament d'una feina que presenta un panorama ampli. Fa poc va morir la mare d'un voluntari de l'Associació, que va començar a col·laborar al Centre per acompanyar-la. Encara que ella ja no hi sigui, aquesta persona ha decidit continuar ajudant. Successos com aquest confirmen que aquesta feina contribueix a la construcció d'una societat més humana.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/centre-diurn-
per-a-ancians-a-roma/](https://dev.opusdei.org/ca/article/centre-diurn-per-a-ancians-a-roma/) (11/08/2025)